

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. «GORENJEČ» stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravništvu.

Nekaj kulturne zgodovine.

(Dopis z Dolenjskega.)

Nam in zanamcem v korist je treba zabeležiti nasilstva, ki so jih naši duhovniki uganjali med ravno minolimi volitvami. Iz njih in vpljivanja tistih na ljudstvo se da dobiti merilo nerazsodnosti našega naroda. To naj rojaki iz vseh krajev zapisujejo, potem dobimo glede tega sliko vse Kranjske in obmejnih dežel. Danes podamo nekaj teh prikazni iz Dolenjske. Pred vsem je kranjski škof kar najstrašnejše v pastirskem listu klical duhovščino in ljudstvo na verski boj. Njegovi duhovniki so tolmačili ta klic, kakor je vsak vedel in znal. Duhovniško časopisje je dajalo nekaj primerov. Prvo vodilo je bilo, z vsemi surovostmi in lažmi postopati proti agitatorjem napredne stranke. Farovski časopisi so vsak dan razjedali na najgrši način dr. Tavčarja, dr. Slanca, dr. Romiha in druge. Ker to ni pomagalo, prevzeli so duhovniki v posameznih farah razjedavanje teh v prvih vrstah stoječih agitatorjev in na tihem opravljali satansko delo, ki se pravi človeku čast krasti. Oderuh in ropar je bil ta in oni advokat in naj takemu sodniki, edino kompetentni o tem morejo dati najlepša izpričevala poštenja. Marsikaj dobrega je revežem storil ta ali oni teh agitatorjev, več kakor vsi obrekovalci, ki vzamejo od revne ženske zadnji kos svinjine. «Oderuh! Ropar!» se je šepetalo knietom na uho. «Vidiš, bogat je, vse je pridobil z oderuštvom.» Dr. Slanc je imel sinčka, katerega je najiskrenejše ljubil. Fantek je bil ljubljenev vseh meščanov. Umril mu je pred petimi leti nagloma vsled vnetja možganov. Trije duhovniki, mnogo meščanstva in tudi nekaj kmetov je spremlilo fantka k jamici. Pred volitvijo 18. decembra je ljuba krščanska duša v Gorjancih kmetom zašepetala vest: «Tega Slanca boste poslušali, ki je dal edinega sinčka, ki mu je umrl, zagrebsti kakor psa ponoči in brez duhovnika.» Kdo more biti tako hudoben in tako zverinski?

Pisalo se je: dr. Slanc in dr. Romih, ta iz Štajerske privandrana nemškutarja, ta tujca. Govorilo se je, da je neki naš agitator rekel, da bo ubil nekega dekana, ko ga vprvič sreča. O naših kandidatih se je razširjalo: kandidat Globočnik je luteran. On je dal psico, ki mu je poginila, na pare ter prižgal okolu nje šest sveč. Pokopati jo je dal v krsti. Dalje: Globočnik je rekel, da se kmetu predobro godi, da se mu mora dati ostrejša brzda (Kappzaum). Vse navedeno je človek lahko slišal v vsem volilnem okraju. Torej sistem.

Navajamo le obrekovanja, o katerih se še ni pisalo. O Zupančiču se je govorilo: Kandidat Zupančič je v rokah

grofa Barbota. Grof Barbo pride tudi v državni zbor in ta dva bosta delala na to, da se tlaka zopet upelje. (Naš revč z kmet je že pozabil, da ga je duhovnik drl z desetino ravno tako, kakor grajščak s tlako in da je veliko župnišč, in da so vsi samostani v tlako zapregali kmeta. Iz Dolenjske morali so desetino voziti celo v Velesovo.) Zupančič je skrit luteran. Zupančič hoče obogateti po poslanstvu. Zupančič je tako neumen kmet, kakor ste drugi. — In verna katoliška neumnost kmetska jo vse to in drugo okolu širila in verjela, da so res vsi kmeti neumni. Najrobatejše in najgrše se je verjelo v nekaterih krajih, to osobito v onih, iz katerih so se boljše kmetijske moči že izselile v Ameriko in kjer vlada velika gospodarska reva. Mlađič-kapelan se je upal natveziti tem revežem najgorostasnejših laži in obrekovanja in verjeli so, verjeli tako zvesto, da bi bili topli človeka, ki bi jim rekel, da jih ima kapelan za osle.

Konec pride.

VIII. mednarodni kongres zoper alkoholizem na Dunaju

(o veliki noči 1901.)

V seji pripravljalnega odbora za kongres dne 15. decembra m. l. poročalo se je o pripravah, katere opravičujejo najboljše upanje, da se bode kongres popolnoma obnesel. Častni predsednik pripravljalnega odbora, naučni minister pl. Hartel pospešuje podjetje z vsem svojim vplivom. Vlada je obljubila kongresu denarno podporo in ga tako financijelno zagotovila. Vlada bode v bližnjem času povabila inozemska vladna zastopstva k udeležbi pri kongresu, in s tem podelila tistemu večjo važnost in ugled.

Ministrstvo za notranje zadeve pospešilo je prav posebno namen kongresa s tem, da je na prošnjo odbora razposlalo vprašalno polo glede uporabe alkohola na vse uradne zdravnike. Tudi trgovinsko, finančno in justično ministrstvo so sodelovala prav hvalevredno pri nabiranju podatkov o uporabi alkoholičnih pijač v Avstriji in njih nasledkih. Prav važne podatke bodejo pač tudi podali posamezni deželni komiteji, kateri so se po trudu deželnih zdravstvenih referentov skoraj v vseh kronovinah — razen na Nižje-Avstrijskem — sestavili.

Odlični učenjaki in prvoboritelji v boju zoper alkoholizem so napovedali že veliko število predavanj in je tako osigurano temeljito obdelovanje vseh teoretičnih in praktičnih strani vprašanja o alkoholizmu.

Vsi listi v tu- in inozemstvu, ki so namenjeni boju zoper alkohol, občnemu blagru in socialni reformi hvalevredno sodelujejo pri propagandi za kongres. Število prijav iz inozemstva je že danes toliko, kakor je bilo le kdaj pričakovati. Jako spodbudno je, da so vsi stanovi in stranke po dosedaj prijavljenih zastopane.

Najbolje svedoči to dejstvo, da niso le st. gallenski škof Avguštin Egger, ugleden vodja katoliškega gibanja

zoper alkoholizem v Švici, in vodja katoliškega gibanja za zmernost v Nemčiji, rektor Neumann, temveč tudi vodje socijalistične stranke, kakor Oton Lang v Curihu, Vandervelde iz Bruselja in John Burns iz Londona prijavili svoj pristop.

Če je tudi vladna podpora in sodelovanje inozemstva prav spodbudno, storiti je vendar še najvažnejše delo: izbuditi udeležbo avstrijskega občinstva. Na tem ne sloni le zunanji uspeh kongresa, temveč tudi njegova stalna korist za Avstrijo. Posrečiti se mora zbuditi boj zoper alkoholizem v Avstriji, sicer je kongres zgrešil svoj glavni cilj. Naloga mu ni le znanstvena, ampak praktična. Razmotrivanje znanstvenih dejstev o alkoholu in poročila o uspešnih odredbah v drugih deželah naj kličejo na boj zoper sovražnika.

Da se vzbudi zanimanje najširjih krogov, razposlal bode v kratkem pripravljani odbor brošurico, katera naj pouči o namelih kongresa.

V Kranju, 9. februarja.

Prestolni ogovor, katerega je imel dne 4. t. m. cesar, pravi pred vsem, da je naloga zakonodajstva ustavne določbe o oblasti ministrstva (§ 14.) in o njega odgovornosti natančno omejiti in v mirnejših časih tudi predelati državnozborni opravilnik. Obžaluje, da že več let državni zbor ne posluje, in izraža željo, da se državni zbor zopet posveti delu. Prestolni govor našteva potem dolgo vrsto zadev, ki jih je rešiti. Jezikovno vprašanje se smatra v vsestransko zadovoljivi rešitvi kot akt pravičnosti in državne rezone. Vlada se bo trudila, da se v tem oziru napravi red, in dolžna je zagotoviti jezikovno jednotnost v gotovih krogih uprave in ohraniti staro uredbo. Na slovanske poslance je napravil ta prestolni ugovor skrajno neugoden utis. V prestolnem ogovoru se namreč ni omenila z nobeno besedico ravnopravnost narodov in avtonomija dežel.

Baron Pražak, ki je igral svoj čas v avstrijski politiki veliko vlogo, je minuli teden umrl. Tudi nam Slovencem je izposloval marsikako mrvico zlasti kot pravosodni minister.

Rusija namerava letos porabiti devetinpole milijona rubljev več kakor lansko leto za povečanje vojne mornarice.

Vojna v južni Afriki. Govori se, da je prevzel posredovanje med Buri in Angleži nemški cesar Viljem. Buri so razdri 53 km dolgo železniško progo Laurenc-Marques.

PODLISTEK.

Na kako čuden način sem ozdravel.

Dalje in konec.

Samo zavreto mleko mi ni dišalo, misliti sem začel na primese in dobil sem jih. Kakao, planinski mah, čaj iz jagodovega perja in iz brinovih mladik, ubito jajce in sladkor v gotovem sporedu sladili so sicer neokusno mleko zjutraj in zvečer. Opoldne sem kuhal žgance, smeteneke, polento, slepo žonto, kruhovec, mlečno kašo in riž, jedila, ki si jih pripravljajo drvarji, gozdarji in pastirji, ko živijo v šumi. To je zadostovalo. Žejen nisem bil po tem kosilu skoro nikdar. Vina in piva nisem nikdar pogrešal, kave in čaja pa že prej nisem maral. Pil sem studenčnico, mleko in sirotko. Uredil sem si s tem apetit in život. Dozdevna bolezen na želodcu se je izgubila, težke in mrzle noge so postale lahke in gorke, prejšnja poparjenost in neodločnost me je na trenutke popustila. Sedaj sem začel šele jasno misliti o svojem položaju. Prišlo mi je na misel vse, kar so mi v dolgotrajni bolezni svetovali zdravniki in pa dozdevno ozdravljeni nevrasteniki, vse, kar sem že poskušal, in kar mi je kdaj prineslo količkaj olajšanja in na tej podlagi skoval sem si sledeči načrt:

Zjutraj sem vstajal s sončnim vzhodom, šel kakih deset metrov daleč na prijazno proti jutranjemu soncu obrnjeno trato in jemal ondi Riklijev «Luftbad». Hodil

Dopisi.

Iz Gorij. Na svečnico je imelo naše bralno društvo občni zbor. Odbor se je volil stari s kaplanom na čelu. Sklenilo se je opustiti «Novi List», ker je sramotno pisal o učiteljih, dalje zvišati najemnino konsumnemu društvu, katero se tako razteza v «Gorjanskem domu» kakor jež v znani basni. Ako bode šlo tako naprej, bode kmalu bralno društvo najemnik v lastni hiši. — Drugi dan je imel predsednik predavanje v bralni sobi in sicer ob tisti uri, ko je imelo naše gasilno društvo svojo veselico. Ali je treba prepotrebemu gasilnemu društvu delati na ta način konkurenco, naj premislijo tisti, ki so se udeležili predavanja.

Z Bleda. Dne 27. januarja smo se udje naše kmetijske podružnice zadovoljni vračali z občnega zbora proti domu, veseleč se, da imamo tako delaven podružnični odbor z vrlim načelnikom Vestrom. Tisti nam je poročal o svojem delovanju v preteklem letu. Kako podružnica deluje, kaže njena bilanca. Dohodkov je nad 600 kron, blizu toliko tudi stroškov. Člani so naredili nad 30 tisoč litrov sadnega mošta v podružnični moštarni. Ko se je za prihodnjo triletno dobo izvolil z malimi izjemami stari odbor, je poprijel gospod ravnatelj Pirc, povabljen od podružnice, za besedo in je v lepem in poučnem govoru povedal nekaj misli o umnem kmetovanju in izboljšanju zemlje. Z ozirom na to, da smo toliko mošta napravili, nas je posebno poučil, kako naj ravnamo z njim, ako hočemo imeti dobro pijačo. Priporočal nam je, da naj se še bolj poprimemo sadjarstva, kakor dozdej. Naša okolica ima za sadjarstvo primerno lego, kakršno imajo malokje in mi lahko gojimo in vzrejamo najfinejše namizno sadje, katero bo gotovo imelo stalno visoko ceno. Ako naredimo mošt, ga moramo devati vedno v popolnoma snažno posodo. Kako z njim ravnati, nas pouči knjižica «Umno kletarstvo», katera stane samo 60 vin. in katero bi moral imeti vsak vinogradnik in sadjar v rokah. V velikih obrisih nam je tudi načrtal, kako naj skrbimo za dobro živino in za planine. A ker mu je za to primanjkovalo časa, smo g. ravnatelja naprosili, naj po letu enkrat o tem govori. Iz vsega govora smo se prepričali, da res sladkor in kava ne bota rešila kmeta, pač pa, ako skrbimo, da z umnim gospodarjenjem podvojimo in potrojimo svoje pridelke in ako jih znamo

sem, oblečen v hlačiice za kopanje, tjinsem, gorindoli sukal gorsko palico ali skakal z njo čez kupe kamenja, katerega je ležalo precej po tej trati in katerega sem nanosil sam skupaj, sekal sem grmičevje, ki se mi je zdelo nepotrebno ali škodljivo na pašniku, nosil vejevje na kupe in tiste pozneje zažigal. Tako mi je v tihotožju v božji naravi poteklo hipoma par ur. Zračna kopel s primernim razvedrilom obrodi pri človeku najprijetnejša čutila zadovoljnosti in apetita. Ne mislite, da se pri njej ohladi do mraza, ne. Hladno sicer postane, a ko se človek obleče, obhaja ga tako prijetna gorkota po vsem telesu, da postane nehote tudi duh živahen in človek sam s seboj zadovoljen. In tega občutka potrebuje nevrastenik. Dokler se mu vse gabi, dokler je z vsem svetom nekako «am Kriegsfuss», dokler ga nobena reč ne veseli, dokler je osobito sam s seboj nezadovoljen, njegova bolezen še vedno napreduje. Ko pa le enkrat na dan s katerokoli rečjo občuti zadovoljnost, ustavljeno je napredovanje bolezni. To je prvi znak bodočega ozdravljenja, absolutni nedvomljivi znak, da bolezen ponehuje in — hvala Bogu potem gre hitreje na bolje. V tednu dni je človek ves prerojen. Pri primernem razvedrilu bolnik koncem dneva čudom opazi, da cel dan ni mislil na svojo bolezen in skrb za tako razvedrilo bo glavna naloga mojega bodočega zavetišča za nevrastenike, katerega hočem cenjenim bralcem «Gorenjca» opisati pozneje. Kar se poprej bolniku več mesecev vzlic vsestrankemu naporu ni zgodilo, zgodi

spraviti v denar. Zborovanje je bilo zelo obiskano in gotovo nobenemu ni bilo žal, da je slišal gospoda Pirca poučni govor. Nobenega pa ni bilo zraven od stranke, ki samo s konzumnimi društvi uči kmeta zapravljati.

Iz Žabnice. Volitve v državni zbor so sicer dokončane, toda jezca naših dušnih pastirjev pa še ni končana. Ti blagoslovljeni poštenjaki porabijo vsako priliko, da oblatijo zavedne in napredne volilce, ki so volili po lastnem prepričanju, a ne po prepričanju kakega nervoznega kapelana. Predzadnji list za poneumčenje Slovencev «Domoljub» — pardon — «Klukec» se je znosil nad Žabniškimi volilci nekako takole: Častitljiva starološka fara se je pri volitvah dobro držala, samo žabniško gnezdo ima svojo pamet, bodisi pri občinskih, bodisi pri državnoborskih volitvah. Zato pa ima tudi svojo smolo, da vselej pogori. Starološki kapelan Peharček, koliko se je ta vročekrvni kaplanček trudil pri občinskih volitvah, tega ne ve on sam, to vedo tudi kure iz starološke občine, katere je on s svojim črnim frakom podil po vrtilih in hišah. Kako slavna je bila vaša zmaga pri občinskih volitvah, kako grozno smolo pa je imela napredna Žabnica v zvezi z drugimi naprednjaki, kaže nastopni slučaj: Starološka občina ima tri podobčine, namreč Stara Loka, Godešice in Dorfarje. Na kapelanovo povelje je prišlo v starološki podobčini k volitvam za podžupana grozno veliko volilcev, namreč cela dva, kaplan Peharček in pa dekan, in tako je bil dekan vsled svojih velikanskih zaslug, katere si je pridobil za starološko podobčino, izvoljen enoglasno podžupanom. Zares častna zmaga, kajne, prijatelj teme. Kako lepo število glasov pa je dobil podžupan za dorfarsko podobčino, akoravno se je proti njemu silno agitiralo, zato ker je naprednega mišljenja, ker je prijatelj luči, a ne prijatelj teme. Se celo tisti možje so ga volili, katere je Peharček zbral v svoj peharček, dobro vedoč, da je bolj sposoben za podžupana in občinskega svetovalca kakor celo gnezdo tistih v politiki nevednih mož, katere je gospod kapelan skupaj spravil. Zares častno za tako imenitnega gospoda, da se mu še tisti volilci izneverijo, katero je on skupaj zbobnal s svojo v strah kuram sitno agitacijo. Vi klerikalni agitator, prijatelj netopirjev in čukov, kako grozno smolo pa je imelo žabniško gnezdo v prvem razredu v zvezi z drugimi naprednjaki. Ali niste grozno pogoreli, akoravno ste pri

se mu sedaj večkrat nevedoma, in zmaga je naša. Po zračni kopelji se oblečem in grem po ovinkih, da se ogrejem, proti svoji koči, kjer zadovoljno opazim, da plapola ogenj na odprtem ognjišču. Hitro mu pristavim piskerček ali ponovo mleka, da zavre. Jaz bom nasvetoval vsakemu bolniku, da to opravilo sam opravi. S tem se zmoti, da postane nekako samostojen in ima en povod več k zadovoljnosti, ako se mu posreči zajutrek, da mu diši. In komu bi ne dišalo pri takem apetitu. Po zajuterku sem se bavil s primernim domačim delom okrog kože. Prikrojil sem si mizo in stol, kar sem pogrešal, nabil žebljeve in kljuk za obešanje perila in obleke, nasekal majerci in sebi potrebnih tresk in drv, pomagal mesti, t. j. delati surovo maslo, delal sem sir in pil sirotko. Tako je minula deseta ura. Tu pograbil velik škaf in grem po malo vode ter se vsedem v škaf po Kneippovem nasvetu. Opravim se s palico in nahrbtnikom in mahnem jo v obsežne pokluške gozde ter hodim tjinsem, dokler se ne prepotim. Domu prišedši, ali še v sumi preoblečem srajco. Čas pride za kosilo, Oglasal se je zopet pravcati apetit. Apetit je sicer prej tudi bil, a slast, s katero sem užival navadna kmetijska jedila, je bila res občudovanja vredna. In zadovoljnost, katera se polasti človeka v primeri s prejšnjo čemernostjo, in nataknenostjo je pravi čudež. In to preustroji človeka sčasoma tako, da postane dušno in telesno neutrudljiv. Po kosilu mi niso prišli na um ne kavarna, ne smodka, ne postelja. Delal sem na-

vseh vdovah pobrali pooblastila. No, v drugem razredu ste imeli 8 glasov večine. Da bi bili mi petkrat manj agitirali, kakor ste vi, bi bila gotovo napredna stranka slavno zmagala, kajti pri občinskih volitvah pa še ni bila ne vera in ne bera v tako grozni nevarnosti kakor pri državnoborskih. V tretjem razredu se naša stranka volitev sploh ni udeležila. Zares častna zmaga vaša, pa grozna smola naša, kakor se je znani dopisnik v «Lažljubu» bahal in norčeval iz zavednih volilcev. Nadalje se je dopisnik v svetohlinskem «Domoljubu» norčeval iz zavednih volilcev, češ, ko bi bili oni zmagali, bi bili naredili, da bi kmetje nosili kačo v žepu, po njivah bi rastel plevel, v gostilnah bi pa pili na kredo. Naj bode temu poštenjaku povedano, da imamo Žabničanje za to dobro preskrbljeno, da nam ne bode po njivah rastel plevel, ker imamo dva čistilna stroja v vrednosti 600 kron, katerih se prav pridno tudi poslužujemo. Koliko strojev-trijerjev pa imajo nezavedni klerikalci po tistih tercijskih vaseh, ki so na kapelanovo povelje volile, da niso vedele koga. Kje je torej napredek!? Da ne bomo kače nosili v žepu, v tem nam prav lahko nekoliko pomagata vi, častitljivi duhovniki, ako se nekoliko bolj natančno držite štolnine. Ako bi porabili za koristne kmetijske zadruge nekoliko od kapitala mrtve roke, katera ima samo na Kranjskem trinpol milijonov goldinarjev, pokažite, če ste v resnici taki prijatelji kmetov, da ne bomo mi, ubogi kmetje, v gostilni pili na kredo zadacano vino. Dobro bi bilo, da bi vi, blagoslovljeni kmetijski prijatelji, sami za to skrbeli, da bi se moralo piti tudi po farovžih zadacano, kjer se ga itak največ popije, in s tem bi naša uboga dežela pridobila marsikak stotak. Kajti sv. Duh pravi, da je v vinu nečistost. (Gospodje so najhujši sovražniki nečistosti, zato pa v takih množinah povzijejo vino, da bi prejkoprej s sveta spravili to grdo pregreho. Op. stavčeva.) Zato pa naj bi bili prosti tega davka gospodje nunci, ki imajo kuharje. Konec pride.

Iz Bohinjske Bistrice. Bohinjci so zelo težko čakali bohinjske železnice in mnogi so mislili, da ne bodo dočakali časa, ko jo bodo začeli delati. Bohinjci se nadejajo, da se bode z železnico vsaj nekoliko zboljšal njih žalostni sedanji položaj. Nekateri bodo iskali pri gradbi zaslužka, splošno mnenje pa sodi, da ne bode potem nobenega držka več za obnovitev tovarn v Bohinju, ko bode

črte za popoldne in kmalu sem bil odločen. Ob dveh odrinem proti najmrzlejšem studentu, kjer se dospevši tja ravno ob najprijetnejši gorkoti, umijem z gobo po celem životu, požrem par kaplic vode in hajd naprej, dokler se zopet ne prepotim. Premenišči srajco, mislim šele na drugo razvedrilo. Iščem encijanove koreninice, nabiram brinove jagode, plezam za planinkami (Edelweiss), nabiram smolnate kaplice po mravljiščih, opazujem, kdaj da dozore rdeče jagode in borovnice. Zvečer me je čakala že majerca s čašo ravno pomolzenega mleka. Komaj se oddahnem, pričnem kuhati večerjo. Bila je navadno slična zajuterku.

Ne boste se čudili, da sem po dvakratni kopeli, po večurni hoji po bukovovih, smrekovih, jelovih in mecesnovih gozdih brez pravih potov tudi pojmiti začel, kaj je pravo spanje. Vstajati sem začel zjutraj brez težav, popolnoma, spočit, kar se mi poprej ni zgodilo leta in leta. Pisaril in bral pri teh nujnih poslih seveda nisem, z opisanimi posli preganjal sem dolgčas, in posrečilo se mi je vedno. In kdor bo vestno in natančno izpolnjeval moje nasvete, posrečilo se mu bo istotako.

Prebil sem na planini, daleč od svetnega hrupa v sredi lepe narave, sredi domačih in divjih živali, nepretrgoma ravno dva meseca, od 26. julija do 26. avgusta. Slednjega dne vrnem se prvič na svoj rojstni dom. Sedaj je ta bolezen zame pokopana, upam na večno.

V Podhomu pri Gorjah, meseca januarja 1901.

Dr. Ivan Jan.

enkrat izgotovljena bohinjska železnica. Lahko si je torej misliti, kakšno veselje je zavladovalo po vsem Bohinju, ko so se lansko jesen začele priprave za kopanje predora v Bohinjski Bistrici. Gospod nadinžener z Dunaja, ki je vodil vse te priprave, dal je po podrejenih mu uradnikih najeti nekaj domačih delavcev in določil je za pričetek dela dan 20. septembra. Taki dnevi se navadno povsod proslave na kolikor mogoče slovesen način, da s tem pokažejo dotični prebivalci, kako radostno pozdravljajo pričetek velikega in važnega kulturnega dela za tisti kraj in da si s tem tudi pridobe in vtrdijo naklonjenost vodstva železniške gradbe, da jim gre potem to raje na roke pri oddajanju različnega dela in pri nakupovanju raznih potrebščin od strani železniškega osebja. Gospod nadinžener je v neki družbi v Bohinjski Bistrici mnogo pripovedoval o takih slavnostih ter tudi omenil s kakimi svečanostmi in s kakšno razsvetljavo so proslavili v zadnjem času začetek gradbe neke železniške proge na Koroskem. Iz tega so Bistričani lahko posneli, da morajo tudi onemu dnevju, ko bodo začeli kopati predor v Bohinjski Bistrici, posvetiti malo več pozornosti še s čim drugim, kakor z radovednim gledanjem, kako delavci vihte težke kopalnice, ako nočejo, da bi tuji železniški gospodje stavili njih izobrazbo in uljudnost na tisto kulturno stopinjo, na kateri so bili pred več leti — črni Culukafri tam v daljnih zamorskih deželah! Zato so se bili tudi Bistričani odločili, da so napravili na dan 20. septembra preteč. leta zvečer s svojim gasilnim društvom bakljado po vasi. Obenem pa je vrli društveni načelnik tudi pozdravil gospoda nadinženerja s kratkim govorom, v katerem je izrazil veselje bohinjskih prebivalcev nad pričetim delom ter ga prosil, da bi to sporočil na višje mesto na Dunaj. Nagovorjenec se je za ta poklon prijazno zahvalil ter drage volje obljubil ustreči želji govornika, kar je potem tudi storil, kakor je to povedal pozneje. S tem je bila skromna slavnost ob pričetku dela bohinjske železnice častno dovršena za vse Bohinjce in vse to je bila zasluga le požrtvovalnega narodnega načelnika gasilnega društva v Bohinjski Bistrici, ki se je za to stvar sam zavzel, vse potrebno preskrbel in tudi nekaj stroškov sam trpel; za pokritje gotovega zneska pa je že pred bakljado naprosil občinski odbor po bistriškem županu, ker je bila društvena blagajna prazna. Župan mu je obljubil, da bodo plačani iz občinske blagajne vsi stroški, kateri pa ne smejo presežati zneska 5 gld. ter na vprašanje, kje naj se kupijo sveče za razsvetljavo, imenoval svojega soseda trgovca G. Načelnik gasilnega društva g. R. je storil, kakor mu je župan naročil ter mu po dokončani bakljadi poslal račun za sveče v znesku 1 gld. 72 kr. bori: en cel goldinar dvainsedemdeset krajcarjev stare av. v.! To je gotovo tako majhen znesek na troških ob taki priliki, da manjši ne more biti! A kaj je storil s tem računom naš veleprebrisani, veleučeni in velespoštovani klerikalni gospod župan Jakob Preželj, po domače Fajgelj? «Kaj posebno plemenitega in modrega najbrž ne, ker se ga drži besedica »klerikalen« si na tihem odgovarjajo čislani bralci »Gorenjca«. Da, res je tako. Namesto da bi bil on tisti račun spravil ter ga ob koncu leta priložil letnemu računu, kjer bi bil z drugimi izdatki vred odobren, pokazal ga je občinskim odbornikom že pri seji dne 17. novembra pr. l., in ves slavni klerikalni odbor se je velikodušno izrekel za to, da občina ne bode plačala teh stroškov, ker so bile sveče kupljene pri onem trgovcu, katerega mnogi Bohinjci nič preveč radi ne vidijo! Odbornik Rozman, po domače Žvab iz Bitenj pa je celo predlagal, da naj se celo zahteva, da naj troške za sveče plača tisti, komur se je bila bakljada priredila, in drznil se je širokoustno smešiti naše gasilce, češ, da ti gase le svoja grla. Torej gospod nadinžener, ki vodi delo v predoru, naj bi plačal troške za njemu prirejeno bakljado in gasilno društvo v Bohinjski Bistrici je bilo le zaradi tega, da so njegje člani gasili svoja grla s pijačo, katero jim je kupoval modri bitenjski Žvab! Ljudje božji, ali ste že kaj takega slišali. Kaj je dalo našemu slavnemu Fajgelju povod, da je povzročil ta škandal ter ni hotel povedati, da je on naročil, kje naj se kupijo sveče za bakljado, tega ne

bomo tu ugibali, ker je škoda časa in prostora v »Gorenjcu« za take stvari. Tudi ne bomo naštevati mož, ki sede v občinskem odboru bistriške občine ter služijo ob delavnikih po kroni, ko pridejo k občinskim sejam — tobak pokat! Ustavlja se nam pero pisati vedno o takem napredku naših Bohinjcev. Zato naj za danes le še to povemo, da je bistriški načelnik gasilnega društva kmalu na to, ko je izvedel, kaj se je pri občinski seji naredilo z njegovim računom, sklical skupaj vse bistriške gasilce, jim povedal na kak sramoten in žaljiv način je občinski odbor poplačal njih trud in potem so z načelnikom vred od prvega do zadnjega odstopili, ključje izročili Fajgelju ter stroške 1 gld. 72 kr. sami plačali. Tudi gospod nadinžener je izvedel o tem dogodku, ter obžaloval, da je s svojo navzočnostjo tukaj napravil »tako velike troške« občini oziroma gasilcem, potlej pa se je spomnil svoje dolžnosti in pisal za zdatno podporo blagodušnim in požrtvovalnim Bistričanom — na Dunaj, od koder se bo razlezla zaslužena slava naprednjaških bohinjskih klerikalcev po vsej Avstriji! Župan pa tak . . .!

Z Bleda. Pretečeno leto se je blejska občina razdelila v dve samostalni občini, in sicer največ zato, ker so naši dušni pastirji pri vsakih volitvah ščuvali kmeta proti zdravniškemu delu občine in proti tujcu tako, da se je kmet v začetku navdušeno potegoval za razdelitev. Kakor hitro je pa občinski odbor vse tiste sklepe enoglasno ukrenil, potem so pa iz klerikalnih ozirov duhovniki začeli premišljati, da je Bled za klerikalce izgubljen, ako se loči v dva dela. Poslanec Ažman je v deželnem zboru povdarjal, da je narodnost na Bledu v nevarnosti, v resnici pa je jokal le po klerikalizmu. Poglejte, kmetje ločeni od Bleda, kako skrbijo vaši duhovniki za vas! Dokazano je, da je zdravniški del Bleda za kmetске podobčine prispeval nazunanje že doseđaj 10 do 15 odstotkov na leto, tako da boste kmalu spoznali, da duhovnik za vas tako skrbi, da vam odje kruh, kar ga vam pa ostane, pa še sami prostovoljno nesete v farovž. V Ribnem so reveži-posesniki tako navdušeni za novo faro, da so darovali že okolu dvajset tisoč kron. Ubogi kmet, ali ne vidiš, da napraviš z novo faro novo malho, katera je brez dna, nikoli je ne boš napolnil. Ti uboga para, še na zadnjo uro ne vidiš svoje revščine, svojih revnih naslednikov. Izdihuješ pač: »Nimam denarja«, zato pa daš njivo za farovž. Slišal sem posestnika, ki je dejal: »Čez nekaj let bo v farovžu največja kmetija, potem je pa samo ob sebi umevno, da bo treba novega farovža in novega hleva, cerkev je pa že sedaj premajhna.« Lahko vidiš, kako naš duhovnik že zdaj skrbi za kmeta. Kmetски posesniki pri nas bi imeli vsi korist, ko bi bili ostali skup z naprednim Bledom. To dokazuje letošnje ljudsko štetje. Občina je napredovala v desetih letih za 81 novih hiš in ima 393 prebivalcev več, kakor l. 1890.

Iz Mavčič. Naša vas je bila doseđaj tako mirna, da o njej nismo skoro ničesar čitali po časopisih. Sedaj imamo pa v naši fari nekaj, česar celo Bohinjci v svojem »kapelanu z birtohom« nimajo. Dobili smo namreč svetnika. Znani K. se je proglasil za svetnika. Izrazil se je proti nekemu, da živi po božjih, človeških in cerkvenih zapovedih in da upa, da bode gotovo svetnik. Da si ta »mandat« bolj zagotovi, sklenil je izpreobrniti celo občino. Na kak način hoče to doseči, nam pojasnijo sledeči slučaji: Našemu Janezu je sosedova živina napravila škodo. Zahteval je seveda odškodnine. Ko so mu drugi svetovali, da naj sosedu odpusti to malenkost, izrazil se je: »Nočem, da bi on radi tega dajal odgovor pred Bogom, zato naj mi raje povrne škodo.« Ko je pa sosedu njegova živina povzročila škodo, ni se naš svetnik nič bal odgovora pred Bogom in mu tudi ni prišlo na misel, da bi povrnil storjeno škodo. Svoje apostolsko delo hoče sedaj nadaljevati pri pijancih. Pri teh ljudeh ima krčmar največjo veljavo, zato je naš svetnik sklenil, da prične točenje vina čez ulico. Na ta način hoče pri ljudstvu odstraniti pohajanje po gostilnah. Mi pa mislimo, da ima ta stvar še drugo kljuko in da je ta manever naperjen tudi proti drugim gostilničarjem. Hoče jim s tem vzeti nekaj zaslužka. Dobil je pa tudi kompanjona. Neki Z. se je tudi navzel njegovih misli in mu pomaga pri pobolj-

ševanju grešnikov. Ta mož sicer še ni proglašen svetnikom, a moder pa je moder. S pomočjo tega modrijana hoče zlesti naš K. na županski stolec pri prihodnjih volitvah. Če se mu bo posrečilo, ne vemo? Naši ljudje so sicer zelo pobožni, a vendar jim je ta svetnik še veliko presvet, da bi ga ubogali in mu izročili v gospodarstvo celo občino. Janezu pa povemo na uho, da naj bere evangelij o farizeju in cestninarju in tam zve, kaj je farizej skupil v templju in ker tudi ne ve, kdo je njegov bližnji, naj prečita še oni evangelij o popotniku, ki je padel med razbojnike. Tam je to tudi pojasnjeno. Naše mnenje je, da bi bilo boljše kakemu revežu izkazati usmiljenje, kakor je pa njegova navada, da nese osebno kak desetak župniku za škofove zavode, in se s tem izkaže pravičnega, berača in reveža pa zatira in davi! Janez, izpreobrni in poboljšaj se pri vsi svoji pravičnosti, da te enkrat Gospod ne pusti zvezati in vreči v vnanjo temo, kjer je jok in škripanje z zobmi! Nesvetnik.

Z Bleda. Pretečeni teden se je vlačil tu okrog Bleda političen potepuh. Kaj takega še nismo doživeli! Prišedši namreč v hišo, je začel s prošnjo, da je usmiljenja vreden, ker je bil delj časa zaprt — on pravi sicer po nedolžnem — ker se je z dr. Tavčarjem iz Ljubljane sprl in mu očital hudodelstva, katera je res storil. V svojo nesrečo onih hudodelstev ni mogel dokazati in je bil potem zaprt. Sedaj išče podpore in usmiljenja pri katoliško-mislečih kmetih. Prišel je pa tudi k nekemu naprednemu posestniku, ki ga pa takoj zavrne, češ, na ta način pri meni ne dobiš ničesar. On mu pa odgovori: «Pardon! zmotil sem se. Pri neumnih kmetih se na ta način mnogo pridobi, seveda pri vas, ko bi bil vedel, da ste liberalec, bi bil pa rekel, da sem bil zaprt zaradi škofa — brez zamere, pa tiho hodite, bo pa drugod kaj več, če pri vas ni nič. «Z Bogom!» mu reče kmet, «pojdit v farovž!» — «V farovž pa ne grem, duhovni so bolj prebrisani. Ti mi pač ne bodo verjeli.» — Premisli torej, gorenjski kmet, da te imajo politični potepuhi za norec, ker si misliš, da je dr. Tavčar zverina, ne zamerimo ti pa, ker te tako «Domoljub» in župnik učita. Seveda boš sčasoma spoznal, če ne bo prepozno.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Osebnosti. Gosp. A. Mulej, avskultant v Celju, rodом iz Potoka, bivši predsednik «Triglava», je bil 29. m. m. promoviran doktorjem prava. — Občinski odbor občine Lancova pri Radovljici je izvolil svojega domačina župnika Berceta v Boštanju soglasno častnim občanom. — Na Dunaju se je dne 7. t. m. poročil gosp. Leon baron Baillou s Kokrice z gospico Josipino Kohn, hčerjo g. Feliksa Kohna, viteza c. kr. avstr. Franc Jožefovega reda, komendnika kralj. španskega reda Izabele Katoliške i. t. d.

Hrvatsko-slovenski klub je osnovalo na Dunaju deset hrvatskih poslancev, h kateremu je pristopilo šest slovenskih poslancev (dr. Tavčar, dr. Ferjančič, Plantan, Gabršček, Robič in Ploj). Hrvatsko-slovenski klub, stoječ na krščanski podlagi, se hoče zavzemati z vsemi zakonitimi sredstvi za narodne pravice Hrvatov in Slovencev in njih vsestranski napredek na kulturnem in gospodarskem polju. Posebno pozornost bode posvetil vprašanju zgradbe nujnih železnic v južnih pokrajinah monarhije. Pripravljen je pa vzajemno podpirati opravičene zahteve vseh ostalih slovanskih narodov ter v to svrhu stopiti v čim ožjo zvezo z njihovimi zastopniki. Uvažuje prepričanje onih svojih članov, ki so za oživotvorjenje hrvatskega državnega prava ter jemlje na znanje pravno zbrambo, ki se je izročila poslanski zbornici dne 5. februarja 1901.

Občinski odbor kranjski je imel svojo sejo v petek 1. februarja. Župan se spominja umrlega občinskega svetovalca Franca Dolenza. Naštevaj njegove zasluge za napredek mesta, zlasti pa za razvoj olepševalnega društva. V znak sožalja vstanejo občinski odborniki raz sedeže, kateri čin pijetete se zabeležijo v zapisniku. Nadalje župan naznani, da je pokojni Dolenz zapustil 200 kron, katera svota se je v smislu oporoke razdelila med kranjske

reveže. — Oдобre se soglasno računui prostovoljnega gasilnega društva, glasom katerih znašajo dohodki 2643-98 kron, troški pa 1111-48, tako, da ostane prebitka 1532-50 kron, h katerim so še pristete narasle obresti 433-60 K. — V upravni odbor mestne hranilnice se izvoli trgovce in posestnik Janko Majdič ml. — Občinski odbor imenuje članom krajnega šolskega sveta dr. Valentina Koruna, Ferd. Polaka, Ferd. Sajovica, Karola Šavnika in dr. Val. Štempiharja, namestnikom pa Antona Šlambergerja in Rajmunda Krisperja. — Ko se še vzprejmeta ponudbi M. Mayrja in R. Sušnika radi pobiranja, odnosno vplačevanja obč. naklade za pivo, župan zaključí sejo.

Klerikalna pobesnelost. Odkar je bivši kurat v prisilni delavnici, Anton Koblar zbog svojih velikih zaslug, katere si je stekel s svojim revolverskim «Slovenskim Listom» za katoliško stvar, postal kranjski dekan, se množe v «Slovencu», posebno pa v «Slovenskem Listu» ostudni napadi na posamezne kranjske meščane, na občinski odbor in narodna društva. Konstatiramo le ta fakt, in nočemo trditi, da je Koblar pisec dotičnih poročil iz Kranja. Ze večkrat smo imeli priliko zavračati take neosnovane in predrzne napade, danes se nam je pa baviti z lopovščino, katero je vprizoril nek tukajšnji pobalinski dopisun v «Slovencu» in «Slovenskem Listu» zoper «Gorenjskega Sokola». Oba klerikalna lista že v številkah od 19. januarja pripovedujeta s posebno slastjo, da je orožnik aretiral nekega «sokolskega predtelovadca». Pouzročitelj tega aretiranja je v 3. štev. «Gorenjca» javno obžaloval, da je v svoji pijanosti zakrivil ta korak. Vrhutega je pa pokazala sodnijska preiskava, da ni bilo niti najmanjšega povoda klicati orožnike. Državno pravdnštvo ni našlo nikakega vzroka, da bi postopalo v tej zadevi. Resnici na ljubo naj še povemo, da dotičnik že dve leti ni več predtelovadec «Gorenjskega Sokola». Klerikalnim poštenjakom seveda ni prišlo niti na um, da bi bili popravili storjeno krivico, še več, trudijo se sedaj izkoristiti nek drug slučaj v blatenje «Gorenjskega Sokola». «Slovenec» preleva to zadevo kar dvakrat pod zaglavjem: «Oh, te žlice!», zadnji «Slovenski List» pa prinaša iz Kranja naslednjo notico:

«Mislili smo doslej, da svetle reči kradejo le srake, a prepričali smo se, da so tega zmožni tudi sokoli. V neki tukajšnji kavarni je polagoma zmanjkalo nad pol stotine svetlih žlic. Dobil se je «corpus delicti» v malhi nekega sokola in orožnik je odgnal čudnega tička v kletko. Nič ni prijetno za starost, da je v kratkem že drugi sokol marširal pod bajoneto. Kaj poreko ljudje, ko nastopije «bratje» javno?» Pred vsem prosimo cenjene bralce oproščenja, da smo sploh ponatilsnili to umazano in skrajno perfidno notico. Edin primeren odgovor podlemu piscu na to infamijo bi bila prav krepka zaušnica v jezuitski obraz. In res je že danes težko brzdati mladino, da ne vzkipi razburjenosti vsled teh naravnost ciganskih napadov. Recimo, da bi bil kdo, ki je slučajno član «Gorenjskega Sokola» ali kakega drugega društva res zakrivil kak zločin, ali je radi ene garjeve ovce kdo opravičen, grditi celo društvo ali zaganjati se v starosto ali sploh predsednika? Taki obžalovanja vredni slučajji dogajajo se žalibože čestokrat v človeški družbi, dostikrat v najboljših krogih in gotovo ne najmanjkrat v duhovniškem stanu. Bo li kdo radi tega zavrnel vso človeško družbo ali ves duhovniški stan? Ali si bo kdo drznil radi vojaka-zločinca blatiti armado ali poveljnika? Ker je pretečeni ponedeljek nek podivjan Koblarjev farman na hujanskem mostu nekoga zaklal do mrtvega, bo li komu prišlo na um radi tega grditi vse Koblarjeve farmane in drgniti se ob kranjskega dekana? Postenemu človeku gotovo ne, za kaj takega je le sposobna nizkotna, brezvestna duša. Kar se pa tiče one zlobne notice, pripomnimo le še toliko, da se «corpus delicti» ni našel v malhi nekega sokola, da orožnik ni odgnal nikogar v kletko, da se stvar šele preiskuje in da se pošteni ljudje drže v takem slučaju svetopisemskega reka: «Ne sodite, da ne boste sojeni.» Kar je pa pri vsem tem najznačilnejše, je pa dejstvo, da obdolženec sploh že več mesecev ni član «Gorenjskega Sokola». Tem pobožnim častikradežem pa seveda ni na tem, da bi se prepričali o istinitosti svojih trditev, oni se hočejo le na vsak način maščevati nad svojimi nasprotniki, in zato so porabili to neumestno priliko, da

so zbrizgali kolikor možno gnojnice na «Gorenjskega Sokola» in njega starosto, ki jim najbolj leži v želodcu. «Gorenjski Sokol» je zbog stroge discipline med društveniki (zlasti kadar so v društveni opravi) na tako dobrem glasu, da mu ne morejo škoditi strupeni izbruhi klerikalnih lažnivcev. Društveni odbor, ki je doslej vedno brezobzirno in z vso strogostjo varoval društveno čast, si bo tudi v tem slučaju znal preskrbeti popolnega zadoščenja. Konečno naj omenimo le še toliko, da je dekan Koblar šef-redakter «Slovenskega Lista». Če ni sam pisal tistih notic, lahko bi jih bil zabranil. Težko, da bi brez njegove vednosti prišlo kako poročilo iz Kranja v «Slovenski List». Kakšno naj bo potem razmerje med dekanom in njegovimi župljani? In umazano cunj, ki se zove «Slovenski List», ki na najgrši način hujska, laže in krade čast priporočajo še vernikom raz leco! To je res nezasliščan škandal!

Na plesni venček, katerega sta priredila minulo soboto «Bralno društvo» in «Gorenjski Sokol» v svojih novih prostorih, privrelo je kljub skrajno neugodnemu vremenu toliko občinstva, da se je vnela kmalu najživahnjša zabava. Prvo kadriljo je plesalo okrog 40 parov. Prav dobro je sviral k plesu oddelek ljubljanske meščanske godbe. Mladina se je vrtela do belega dne. Restavracija je bila vse hvale vredna. Društvoma je čestitati k novim udobnim prostorom, zlasti «Sokolu» k prostorni in lepi telovadnici. Izvestno se bosta razvijali sedaj še lepše.

Občni zbor planinske podružnice kranjske se je vršil v četrtek dne 24. januarja. Predsednik Janko Majdič povdarja med drugim, kako težko je bilo ustanoviti našo podružnico pri množici tolikih društev, a če pogledamo na preteklo leto, ponosni smo lahko na njo, kajti komu niso v spominu preprijetni izleti na sv. Višarje, informacijski izlet na Storžič, izlet k češki koči na Ravneh in izlet na Golico, katerega se je udeležilo mnogo dam. Pri markacijah, katere so se izvršile v prejšnjem in minulemu letu, postavile so se tablice kašipoti, da so se pa izvršile markacije v tolikem obsegu in da se je popravila pot do sedla vrh Storžiča, je pa največja zasluga gosp. Frana Pirca, bivšega našega člana. Društvo pa si je omislilo, da čim preje dobi gmotnih sredstev za zgradbo lastne kočice na Storžiču, 10.000 krasnih razglednic, od katerih je veliko število že razprodano, in bo njih čisti dobiček znašal lepo svoto. — Tajnik Janko Sajovic poroča, da ima društvo 88 članov. Napravilo je 4 izlete, in sicer dne 30. maja na sv. Višarje z mašo, dne 18. julija informacijski izlet na Storžič, dne 26. julija izlet na Ravne povodom otvoritve Češke kočice in dne 25. avgusta izlet na Golico. V dopisovanju bilo je društvo z osrednjim odborom, s češko podružnico, dalje z mnogimi podružnicami in z univ. profesorjem Frischaufom. Blagajnik Ciril Pirc poroča podrobno računski zaključek, po katerem je imelo društvo K 546.62 dohodkov in K 412.— troškov, torej prebitka K 154.62. V odbor so bili vzklikom izvoljeni gg.: Janko Majdič, predsednikom, odbornikom pa Ciril Pirc, Ivan Rakovc, Fr. Ks. Sajovic, Janko Sajovic, Alojzij Seliškar in dr. Josip Tominšek.

V dijaški kuhinji v Kranju se je izdalo meseca januarja 2394 kosil in 2118 večerij ter plačalo 732.96 kron. — Podpirani dijaki so prispevali 143 kron.

Zivega metulja nam je prinesel minuli teden prijatelj našega lista. Vjel ga je na oknu svoje sobe.

Kaj nam pa morejo? «En fajmošter, en fajmošter prav lušno živi,» tako poje narodna pesem in tedaj mora biti tudi res. Če se pa že fajmoštru tako godi, kaj pa še le tehantu in posebno še kranjskemu tehantu, kateremu je vrgla mila usoda v naročje nepričakovano toliko posvetnega bogastva. Mož pa tudi ni tak, da bi zametaval prijetnosti, katere mu nudi dobro založena farica. In prav ima! Kdo pa mu zato kaj more? Človek živi samo enkrat, na onem svetu pa, bogve kako bo. Kranjski dekan to upošteva in kadar mu je postala glava težka od prevelikih skrbi za svoje ovčice ali vsled naporenega duševnega dela za svoje «cajtenge», takrat pa da zapreči lahke sanjke in hajd! v lepi svet. Tako tudi zadnje nedeljo. Ravno ko so pobožni verniki hiteli po grdi pljundri h krščanskemu nauku, zibal se je g. dekan

na lahkih saneh proti Naklem. Zvončki so tako prijetno cingljali v zimsko pokrajino, ženičice so se tako ljubezljivo ozirale za gospodom, moški so se pa dregali, češ, kako «gmej» so naš tehant, kar sami kučirajo. Oh, ta lepa idila! Prečastiti je nameraval obiskati nakeljskega župnika, a ker je imel leta ravno popoldansko božjo službo, se pelje dekan korajžno naprej. V Dupljah pred župniščem se ustavi, priveže vajeti na kozla in vstopi v farovž. Konjiček, sicer dober konjiček, ima pa zopet druge strasti, kakor njegov gospodar. Nič kaj rad ne vozari po širokem svetu, on veliko višje ceni bogato založene jasli v kranjskem farovžu. In kdo mu zato kaj more? Spomni se zlatega ovsa, skoči pokonci, obrne se proti Kranju, jermena se potrgajo in farovski «Rosinante» zdirja brez sani in gospoda veselo proti domu. G. dekan je bil prav neprijetno iznenaden nad to konjsko kaprico. Obljubil je baje petak dotičnemu, ki bi pripeljal konja nazaj. V Naklem so srečno ujeli konja. Vse je bilo tam v strahu in videli so že v duhu, kako ležijo g. tehant v kakem jarku kakor so dolgi — mrtvi, popolnem mrtvi. O groza! In nihče bi zato kaj ne mogel. Prav nič. Hitro tedaj v Duplje. Kmalu se prepričajo, da so gosp. tehant celi in zdravi. G. dekan sprejme ginjen konjiča in stisne — tako pripovedujejo — dotičniku, ki je pripeljal čilo živalico nazaj, v roko deset krajcarjev, ali recimo dvajset vinarjev, da se več sliši. Mi pa tega ne verjamemo. In če bi bilo tudi res. Kdo pa mu zato kaj more? Nič. — Tako v nedeljo. Časih pa obraja g. dekan bolj navaden sprehod, peš hojo. Če gre takrat mimo župne cerkve in se ne odkrije, da se ljudje vsled tega zgledavajo, ali mu kdo za to kaj more? Nič, čisto nič. In oni dan je korakal proti gimnaziji, ko je zvonilo ravno poldne. Gimnazijska mladina, vzgojena v strogo katoliškem duhu, je seveda gologlava prihajala iz šole in zapazivši g. dekana začudena pogledovala zamišljenega moža — ki ni bil odkrit. Če na fante to ni napravilo najboljšega utisa, ali za to g. dekanu kaj moremo? Nič, čisto nič, prav nič! Zato pa zapojmo: «En tehant, en tehant prav lušno živi?» Kaj nam pa morejo?

V Šenčurju priredi ondotno bralno društvo dne 10. t. m. ob 4. uri popoldne veselico s tombolo in plesom, katere čisti dobiček je namenjen v korist bralnega društva. Vstopnina h tomboli 40 vin., k plesu 60 vin.

Na Brnikih se širi vratnica in škrlatinka. Več otrok je bolnih, trije so že umrli. Brniški otroci so v tem času odpuščeni iz šole za nedoločen čas.

V krajni šolski svet cerkljanski je izvoljem med drugimi tudi znani profesor iz — Novega mesta!!

Na Dobravi pri Kropi so 1. t. m. dobili poštnega sela in je Dobrava odslej zvezana s pošto Podnart.

Bralno društvo na Bledu napravi v nedeljo, dne 10. februarja 1901 v dvorani blejskega doma veselico z naslednjim vspevom: A. 1. A. Foerster: Planinska, moški zbor; 2. Matej Hubad: Slovenske narodne pesmi za mešani zbor: a) Srečno, srečno ljub'ca moja; b) Čukova ženitev; c) Zagorska; d) Potrkan ples; 3. Kamilo Mašek: Mlatiči, moški zbor. B. Gluh mora biti. Burka v enem dejanju. Francoski spisal I. Moinaux, poslovenil J. Noll. Osebe: Damoiseau, Eglantina, njegova hči. Placide, Bonifacij, sluga. Poljski čuvaj. Vrtnar. Vstopnina: Sedeži I. do IV. vrste 1 K 40 vin., od V. vrste naprej 1 krono, stojišča 40 vin. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Izrebanje porotnikov. Za prvo letošnjo poroto v Ljubljani so izrebanj z Gorenjskega sledeči gospodje: Luka Bergant, trgovec, posestnik in župan v Kamniku, Karol Mally, tovarnar v Tržiču, Josip Markež, posestnik in gostilničar na Savi, Jakob Peternel, posestnik, urar in gostilničar v Zagoricah, Karol Repe, posestnik in trgovec na Jezerskem, Karol vitez Strahl, c. kr. višjega sodišča svetnik v pokoju, iz Stare Loke, Avgust Sušnik, posestnik v Škofji Loki, Oton Wölfling, posestnik in trgovec v Želečah.

Na Brdu je razpisano pri ondotnem sodišču mesto sodnega sluga.

Narodna čitalnica v Kranju priredi na pustno soboto, dne 16. t. m. v svojih prostorih veselico s petjem, gledališko predstavo («Napoleonov samovar») s plesom,

pri katerem bode sviral oddelek «Meščanske godbe» iz Ljubljane. Začetek veselice je točno ob poldevetih zvečer.

Zabodel je v ponedeljek zvečer blizu mostu na Huje Janez Konec kamnoseškega pomočnika Jožefa Škofica z Jame, ki je bil na mestu mrtev.

Iz Škofje Loke. V našem gasilnem društvu je pri zadnjem občnem zboru nastal razpor zaradi neke malenkosti. Posledica bo menda, da odstopi več članov od društva. Včerajšnji «Slovenec» poroča, da je tudi župan Niko Lenček odstopil. — Prosimo natančnega pojasnila!

Iz Cerkljan. Prihodnji teden se izseli iz bližnje okolice kakih 15 do 20 oseb v Ameriko. Vsak bo ugibal, kako je to mogoče, ker je pri nas dobra zemlja in kdo je zapeljal te ljudi do te odločitve, posebno oženjene. Kar se jih izseli, imajo večinoma domovanja in so oženi. Taki torej zapustijo svojo ženo in otroke. Žena naj se ubija z otroci in gospodarstvom sama doma. K temu jih pa napeljuje naš organist — glavni klerikalni steber. — Kakor se je izvedelo, je dobil mož iz Amerike prosto vožnjo in še denar. Sedaj pa nabira še druge, da jih čim več pelje s seboj. Bodite, možje, vsaj previdni in ostanite doma pri svojih družinah in ne pustite samih z nedolžnimi otroci, za katere ste prevzeli očetovske dolžnosti. Ne pustite se zapeljati klerikalcem! Vrzite vsakega takega zapeljivca skozi vrata svojega stanovanja. G. župnika pa prosijo zapuščene družine pomoči v tem. Vsaj je gospod župnik Golobič previden in mislimo, da se ne obračamo zastoj do njega. — Pri tem delovanju organista smo pač ugibali, če ga je do teh idej pripeljala klerikalna pratika, v kateri se nahaja naslikana lepa ladija, ki prevažala ljudi v Ameriko. Konečno še pripomnimo, da se je predsednik tukajšnje «šporkase» tako raztogotil vsled zadnjega dopisa, da je že kupil kljuse, a za ustanovitev konsuma je izgubil «korajžo».

V Trbiču priredi ondotno «Slovensko bralno društvo» na pustno soboto dne 16. t. m. v prostorih gosp. A. Perneta predpustno veselico. Začetek ob osmih zvečer. Vstopnina za člane 20 vin., za nečlane 40 vin.

Na Javorniku sta dne 28. m. m. hoteli iti delavca Anton Plestenjak in Matija Ipavec v ondotno delavsko barako spat. Bila sta nekoliko vinjena in nista pustila že spetih tovarišev pri miru. Preklinjala sta in grozila tako dolgo, da so se nekateri zbudili in prižgali luč. Ker je Plestenjak žugal s sekuro, so planili nanj in mu jo izvili iz rok. Nek tesar, po imenu Por, pa ga je udaril dvakrat po glavi. Tudi drugi so udrihali po Plestenjaku, ki je naposled obležal nezavesten na tleh. Drugi dan so ga prenesli v bolnišnico na Savo. Tesarji, ki so ga bili naklestili, so nekam izginili.

Vsled škrlatinke so šolo zaprli v Srednji vasi v Bohinju in na Bistrici. V nekaterih hišah so skoro vsi bolni. V Srednji vasi sta umrla dva otroka in mlado, krepko 24 letno dekle.

Tatvina. Dne 27. m. m. je bilo Mariji Peternel iz Vižmarij ukradenih deset svilnatih rut, nikelnasta ura in dve kroni gotovega denarja. Na sumu imajo mizarskega pomočnika Alojzija Dimca.

Mengiško gasilno društvo je imelo dne 20. m. m. svoj občni zbor, na katerem so bili izvoljeni gospodje: za načelnika Vinko Majdič, za namestnika Fr. Ručigaj, za blagajnika Fr. Osredkar. Bivši večletni načelnik gosp. Ivan Gregorc je bil izvoljen častnim članom.

Na Kranjskem sploh.

Prebivalcev so našli v preddvorski občini 1321, v Litiji 700 oseb.

Potres so čutili dne 4. t. m. v Trebnjem na Dolenjskem.

Na Štajerskem.

Maškarada telovadnega društva «Celjski Sokol» se vrši na pustno nedeljo, dne 17. februarja 1901 v zgornjih prostorih «Narodnega doma» v Celju.

Iz črne knjige. «Učiteljski Tovariš» je prinesel v eni zadnjih števil nek dopis iz Šmarja pri Jelšah, v katerem je ondotni nadučitelj naslikan prav tako, kakor je živel nekdanj in kakršen je sedaj: «Mož je jako nardarjen in vztrajno marljiv,» pravi o njem dopisnik, a učiteljstvo ga je cenilo posebno radi tega, ker ga je on

nagovarjal k odločnemu nastopu napram šolskim nasprotnikom. Koliko migljajev je prišlo iz njegovih ust. Bil je v svoji mladosti steber učiteljske organizacije, ljubljene in mnogokje zastopnik učiteljstva. A danes je drugačen. Če le more, zlorablja svoje nadučiteljstvo s tem, da obtežuje delovanje učiteljev, ki službujejo na tisti šoli. Ob zadnjih državnozborskih volitvah je celo strastno agitiral proti nekemu svojemu tovarišu, ki je kandidiral kot volilni mož za peto kurijo, dasi je vedel agitator že vnaprej, da ostane v znatni manjšini. — Učiteljstvo se omenjenega nadučitelja seve odslej ogiblje, tem tesneje pa se ga oklepajo sedaj klerikalci. Naročen je tudi na «Slovenskega učitelja», kar je umevno!» To je vse. Vsak izmed nas je bral to prav hladno. Drugače pa je sodil o tem «Slovenec», tisti list, ki bi najrajše zavil vrat vsem posvetnim učiteljem. Prišel je kar z uvodnim člankom, v katerem se je togotil na vse pretege nad tem «grozodejstvom». Klical je s podvojeno silo na pomoč vlado (zadnji čas kaj rad zabrlizga v ta instrument), pri tem pa je popolno pozabil, da je pravzaprav on provzročil ta dopis, saj je malo prej sam pisal, da zabeleži kroniko liberalnega učiteljstva v to svrhu, da jo ob priliki porabi tam, «kjer bo izdalo». In če se predrzne pisati on kaj enakega o tistih, o katerih ve, da niso bili nikdar njegovi, in če jih sme dan za dnevom grditi na najsurejši način, zakaj bi potem učitelji v svojem stanovskem glasilu ne smeli pokazati sebi take nazadnjake. Črn list naj se odtrga takoj, da se ob njem ne okuži zdravo telo. Tak «značajnež», ki menja svojo barvo morebiti radi katerihkoli osebnih udobnosti, in se spozabi pri tem tako zelo, da postane celo svojem lastnemu stanu javno nasproten, tak je vendar vreden po vsaki postavi, da se razkrinka, da se sme in mora predstaviti svojem vsaj v njih glasilu prav tako, kakor žije in dela. Po delu ga bodo spoznali in sodili!

Na Koroškem.

Družba sv. Mohorja iz Celovca nam naznanja, da naj se nabiralne pole z denarjem vred odboru dopošljejo do dne 5. marca t. l. Letošnje knjige bodo: 1. Zgodbe sv. pisma. VIII. snopič. 2. Pamet in vera, poučna bogoslovska knjiga. 3. Umni kletar. Spisal A. Kosi. 4. Za srečo. Povest. 5. Slovenskih večernic 53. zvezek. 6. Koledar za leto 1902.

Križem sveta.

Grozna nesreča. Dne 3. t. m. je J. Plesničar v Rojanu pri Trstu v šali pomeril s puško na 18 letno A. Krapež ter sprožil. Puška je bila nabita in strel je zadel v trebuh nesrečno dekle, ki je drugi dan umrla.

Obe nogi zmrznili. Slikarskega pomočnika Avgušтина Lenka so otroci našli na potu v Meidling skupaj sesedenega. Lenku, ki je nameraval iti iz Linca na Dunaj, sta vsled zadnjega mraza zmrznili obe nogi.

Čudno zastrupljenje cele družine. Ker so se v občini Dobrava na Ogrskem strašno množili volkovi, je občinsko predstojništvo ukrenilo, da se zverine zastrupe s strupom. Nakupilo se je tedaj strihnina in mesa, katerega so zastrupili in izpostavili volkovom. Toda oni, ki je dobil nalogo kupiti mesa, si je pridržal lep kos mesa zase, da bi ga spekel ter ga dejal na stran. Drugi, ki je imel ukaz zastrupiti meso, je pa potresel tudi oni kos, katerega si je prvi pridržal zase. Zvečer pride premeteni družinski oče domov in brez vsake slutnje izroči meso svoji ženi, ki je napravila drugi dan dobro južino. Ko pa je potem prišel občinski sodnik, da bi dal potrebna navodila, je našel celo družino mrtvo.

Gospodarske stvari.

Ne preganjajte krta!

Konec.

Krt je požrešen, kakor malokatera žival. Živi se s črvi, ogreci, glistami, katerih pokonča neštete množice; jè pa tudi polže, žabe, celo miši ne zametava. On je torej prav koristna žival, katero pa pomilovanja vredni gospodarji sovražijo in po krivici preganjajo. Jako ne-spametno je tedaj, obdolževati to nedolžno živalico, da objeda rastlinam nežne koreninice, kajti krt se jih niti ne

dotakne, četudi mu to radi in po krivem očitajo njegovi nevedni sovražniki. Res, zelo je požrešen, a v slast mu gre le, kar je živega.

Stanovanje si napravi 5 do 6 decimetrov pod drevesi, zidovi i. t. d. sploh tako, da je od zunaj težko pristopno. Iz kotlička, kjer si postelje z mahom in listjem peljeta dva rova drug nad drugim. In po teh rovih hodi potem trikrat na dan do 50 metrov daleč lovit škodljivo golazen, posebno ogrce. Pri teh lovih pa narije takozvane «krtine», edino, kar mu smemo šteti v zlo. Pomisliti pa je treba, da zrahlja pri tem zemljo, kar ji pa gotovo ni na škodo.

Krt je samotar, da mu ni para. Če naleti na tovariša, prične se boj za življenje in smrt, in ki traja navadno toliko časa, da podleže eden. — Po zimi pa ne spi, ampak se le globokeje zarije v zemljo, kjer zopet pokončava škodljivi mrčes. Ni zlepa torej tako koristne živali, kakor je ta mala živalica. Resnica je, da postane krt nadležen, ker narije toliko krtin, ali pomnimo: kjer je največ krtin, tam je največ koristi. Obilne krtine so nam priče, da je v zemlji premnogo mrčesa, ki izpodjeda korenine kmetijskim rastlinam.

Mnogo sovražnikov ima krt. Podlasica, dehor, ptice ujeđe i. t. d. Človek pa je njegov največji sovražnik, ki ga preganja, kjer more. Bil sem priča, ko je neki nes pametni kmet krta prebodel z vilami, da je uboga žival na mestu poginila. A ne samo z vilami, tudi z rovnico, sploh kar je pri roki — kadar vidi pomilovanja vredni kmet krta, tedaj gre temu za življenje. A ni prav tako! Če krt narije po poljih, travnikih in vrtih sicer nadležne krtine, poravnajte jih z veseljem in bodite za trdno prepričani, da pomaga krt na vaših posestvih pokončavati in preganjati majhni mrčes, katerega vi sami ne morete zatreti. Nikar se ne držite tako trdovratno tega, kar ste prejeli od svojih očetov. Ne zamenjavajte krta tudi s krtico, katera mu je prav podobna, samo nekoliko je manjša. Ona dela nekoliko manjše krtine in tudi izrita prst ni tako močno zdrobljena in zrahljana, kakor v pravih krtinah. Krtica izpodjeda rastlinske korenine, torej se močno loči od krta, ki živi od drugih živalic. Kar proizvodi krtica škode, to vse se zvraca na krta, ki potem takem res prav nedolžno trpi preganjanje. Rečem vam torej: Sprijaznite se s krtom in potrpite, če narije nadležne krtine, ter ne preganjajte koristne živalice!

Mestna hranilnica v Kranju. V mesecu januarju 1901 vložilo je 450 strank K 107.417.18, dvignilo pa 341 strank K 81.375.70, 16 strankam se je izplačalo hipotečnih posojil K 14.630.—. Stanje vlog — brez kapitalizovanih vložnih obresti — K 2.306.789.05, stanje hipotečnih posojil K 1.624.566.70 in denarni promet K 292.641.11.

Mestna hranilnica v Radovljici. Meseca januarja 1901 je 194 strank vložilo 54.399.22 K, 203 strank dvignilo 45.243.08 K, 30 strankam se je izplačalo posojil 20.230.— K. Denarni promet 238.517.34 K.

Okrajna hranilnica in posojilnica v Škofji Loki. V mesecu januarju 1901 je vložilo 104 strank 35.180.23 kron, dvignilo 12 strank 2920.48 kron. Izplačalo se je posojil 10 strankam 21.336.— kron. Skupni prejemki 45.462.12 kron, izdatki 39.190.05 kron, saldo blagajnice dne 1. januarja 1901 11.188.61 kron, torej denarnega prometa 95.840.78 kron. Saldo blagajnice dne 31. januarja 17.460.68 kron. Stanje hranilnih vlog 55.480.37 K, stanje posojil 33.236.— kron, število združnikov 52.

Cesta iz Kamnika v Luče. Kamničanje se zlasti potegujejo za to cesto, ki bo vezala Kamnik s Štajerskim in bo zanje velikega pomena. Te dni so imeli zaupniki zaupno posvetovanje o tej zadevi v Lučah.

Les bodo topili. Možnost, da se topi les, je iznašel gozdni nadzornik v Leunur. Pač velika pridobitev za industrijo.

Najnovejše vesti.

Vipava, 8. februarja. Kurat Ferjančič v Gočah je bil aretiran zaradi zapeljevanja h krivemu pričevanju in se sedaj nahaja v vipavskem zaporu.

Dunaj, 9. februarja. Predsednikom državne zbornice je izvoljen s 344 glasovi poslanec Moric grof Vetter, član srednje stranke moravskega veleposestva. — Prvim podpredsednikom s 236 glasovi nemški nacijonalec Prade, drugim podpredsednikom Mladočeh Začek s 209 glasovi. — Dvorni svetnik Franc Šuklje je stopil v pokoj in dobil od cesarja Najvišje priznanje.

Darila.

Za dijaško kuhinjo v Kranju so nadalje darovali namesto venca na krsto pokojnega g. Fr. Dolenca: tvrdka J. Molinari in sinovi v Vratislavi 30 K, g. župnik M. Kotnik 6 K., vesela družba na «Stari Pošti» gg.: Fr. Strupi, župan v Čirčičah, 10 K, Jan. Kalinšek 5 K, Aleš Jenko 2 K, Jožef Jenko 2 K, Jan. Pavlič 40 vin., vsi iz Zgornjega Bernika, gospa Cuk iz Cerkljan 1 K, Fr. Vomberger iz Poženka, Jan. Poravne iz Cerkljan, Fr. Josin iz Kranja po 40 vin., po g. dekanu A. Koblarju Dolenčevi prijatelji in rojaki v Železnikih 25 K. — Namesto venca na krsto pok. zdravnika g. Ed. Globočnika v Cerkljah so darovali gg.: dr. Ed. Šavnik 12 K, ces. svetnik Karol Šavnik 10 K, lekarnar Jak. Hočevar na Vrhniki 5 K.

Listnica uredništva.

Gosp. R. J.: Napominani podlistek bi bil prikladen za naš list. Pošljite nam ga kmalu.

Tedenski sejem v Kranju dne 4. t. m.

Prignalo se je 282 glav goveje živine, 4 telet, 41 prašičev, — ovac, — buš, — koz. 50 kg: pšenice K 7.50, prosa K 7.—, ovsa K 6.25, rži K 7.25, ajde K 6.50, ječmena K 7.—, fižola koka 10.—, ribničana K 9.50, krompirja belega K 2.—, rumenega K 2.30, deteljno seme K 45.— do K 50.—.

Journal-fixe gasilnega društva v Kranju jutri v nedeljo pri Weinbergerju. — Začetek ob 7. uri. 29—1

Zahvala.

Podpisani odbor se tem potom najpresrčneje zahvaljuje rodbini Dolenčevi iz Kranja, ki je velikodušno darovala našemu društvu 100 K povodom smrti g. Franca Dolenca. 26

V Kranju, dne 7. februarja 1901.

Odbor prostovoljnega gasilnega društva v Kranju.

Zahvala.

Odbor prostovoljnega gasilnega društva v Vogljah se najtopeje zahvaljuje sosednemu gasilnemu društvu v Šenčurju za tako polnoštevilno udeležbo pri pogrebu svojega zvestega člana Žuna.

Za odbor: Miha Globočnik ml., načelnik.

Sprejem

poštenega učenca

za svojo obrt.

27—1

Matija Ažman, urar v Kranju.

Hiša

v dobrem stanu, s 3 sobami in kuhinjo, z vrtom, pri farni cerkvi, se prostovoljno **proda v Smladniku hiš. št. 53.** — Cena nizka.

Več se izve pri posestniku **Fr. Stenovcu v Smladniku.** 28-1

Učenec

iz dobre hiše se sprejme v manufakturno štacuno.

Natančneje se izve pri **Fr. Ks. Sajovic**, hôtél «Nova pošta» v Kranju. 19—1

Uvozna družba španskih vin.

(Spanish Wine Import Company)

MAYER & PROKOP, DUNAJ 20/2

Direktni uvoz

25—1

Prvi vir

priporoča pod garancijo čistosti in pristnosti svoja najfinejša, stara, vležana španska in portugalska **vina za bolnike**, desertna vina, malago, madejro, šerija, port, «solze Kristusove». — Prodaja v najmanjših množinah, kakor tudi v velikih in malih steklenicah (1/1 in 1/2) po prvotnih cenah:

JAKOB PERESSINI, trgovina z vinom v Kranju.

Največja tovarniška zaloga sukna

J. Grobelnik Ljubljana, Mestni trg 20

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst 77—47
suknenega blaga

jägerndorfskih, brnskih in angleških štofov, vsake vrste letnega in zimskega lodna, kakor tudi mnogovrstnega

manufakturnega blaga

hlačevine in vse k oblekam potrebne oprave. — Velika zaloga volnenega in bombažnega blaga za ženske obleke, svilnatih in volnenih robcev.

Krojačem, ki stržijo mnogo blaga, posebno znižane cene.

Bogata zbirka **vzorcev** sukna se razpošilja na zahtevanje.

Prodaja na drobno in debelo.

Ceneji nakup kot povsod drugod.

IVAN KORDIK

trgovina z galanterijskim blagom
Ljubljana, Prešernove (Slonove) ulice št. 10-14

priporoča svojo veliko zalogo na drobno in na debelo

jedilnih in kuhinjskih potrebščin

z alpake in alpake-srebra, in veljajo predmeti iz alpake (trpežne bele kovine):

1 tucat zlic, navadnih	gld. 4-40,	težkih	gld. 5-50
1 " " za kavo	" 2-20,	" "	" 2-60
1 " nožev ali vilic	" 6-—	" "	" "
1edna velika zlica za mleko	gld. —80,	za juho	gld. 2-—
Noži in vilice z roženim, koščenim ali trdo-lesnim ročajem:			
12 parov navadnih	od gld. 1-80 do gld. 3-—		
12 " boljših	" 3-50	" "	" 7-50

Svečniki iz alpake, visoki 21 24 26½ cm
84—46 gld. 2- 2-30 2-60

Adolf Hauptmann

tovarna 75—47

oljnatih barv, firnežev, lakov
in kileja

— v Ljubljani. —

Ilustrovani cenik brezplačno in poštine prosto.

G. Tönnies, Ljubljana

tovarna za stroje, železo in kovinolvnica

priporoča kot posebnost vse vrste
stroje za slamoreznice
in žage. 81—46

Prevzame in izvršuje stav-
binska in tesarska dela.

Bredtiskarija.

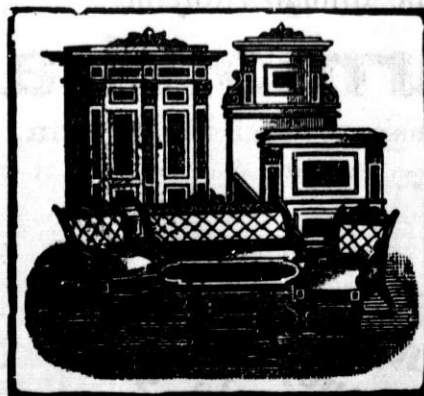
Franja Meršol Ljubljana
Mestni trg 18

priporoča svojo veliko 82—47

zalogo pričetih in izdelanih ročnih del
in vsa v to stroko spadajoča dela. Sprejemam vsakovrstna
bela, zlata in svilnata ročna dela

(monogrami).

Vsa dela se izvedujejo točno in po niskih cenah. — Zunanja
naročila točno.

R. LANG, Ljubljana (Kollzej)

tovarna za modroce na peresa
in posteljno opravo, zaloga
pohistva,

priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podob,
otročjih vozičkov, nastoljacev, poč-
valnikov (sofa, kanape, divan) in
sobno opravo 76—47

po najnižjih cenah.

Cenike s 800 podobami pošlje
zastonj in poštine prosto.

Prodaja tudi na obroke.

Razpošiljanje točno.

106—42 **AVGUST-a ŽABKAR-ja** priporoča
različnih mrežastih ograj za pašnike, vrlove, okna, vrata l. t. d. kakor tudi vsa
druga ključavničarska dela. — Nizke tovarniške cene. — Točna in solidna postrežba.

Prva električna ljubljanska
tovarna mrežastih ograj

Nj. svetost papež Leon XIII.

sporočili so po svojem zdravniku prof. dr. Laponiju gospodu
lekarnarju G. Piccoliju v Ljubljani prisrčno zahvalo za
doposlane Jim stekleničice 161a—29

tinkture za želodec

in so njemu z diplomom dné 27. novembra 1897 podelili naslov
«Dvorni založnik Nj. svetosti» s pravico v svoji firmi poleg na-
slova imeti tudi grb Nj. svetosti.

Imenovani zdravnik ter tudi mnogi
drugi sloviti profesorji in doktorji pri-
poročajo boleham G. Piccolijevo
želodčno tinkturo, katera krepi želodec,
povečuje slast, pospešuje prebavljanje in
telesno odprtje. Naročila vsprejema proti
povzetju in točno izvršuje G. Piccoli,
lekarnar «pri angelu» v Ljubljani, na
dunajski cesti.

Tinkturo za želodec pošilja izdelo-
vatej v skatljah po 12 stekleničic za
gld. 1-26 a. v., po 24 steklenic za gld. 2-40,
po 36 za gld. 3-50, po 70 za gld. 6-50, po 110 za gld. 10-30. —
Poštnino mora plačati p. n. naročnik.

Nova, še ne mnogo rabljena
ročna harmonika

dunajskega sistema se po nizki ceni **proda.**

Naslov pove iz prijaznosti upravništvo «Gorenjca». 11—3

Neveste, pozor!

**Najboljša in najcenejša
 kuhinjska posoda**

kakor tudi

oprava

dobi se pri

**Viljemu Killerju
 v Kranju.**

12—4

Loterijska srečka dne 1. februarja t. l.

Gradec: 35 51 87 8 7

Zaloga „Belske kisle vode“

(Vellacher Sauerbrunnen)

1—4

pri **Albinu Rantu**, Kranj, Savsko predmestje.

1 zaboj (50 steklenic) 8 K 50 vin.

Najboljše strune za citre, gosli in kitare.

Dobra kupčija!

Podpisani prodaja **parni mlin v Pulju**. Plačilo 15 let po 5% obresti. Pripravljen bi bil tudi menjati s kakim gozdom ali zemljiščem na Kranjskem.

Zaradi natančnejših poizvedb naj se blagovoli obrniti na posestnika 20—2

Anton Deghenghi

Kranj, «Vila Ana».

Pozor!

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu

priporoča od svoje najstarejše, glasovite in najzmožnejše

tovarne za gasilno orodje

sl. gasilnim društvom, občinam in zasebnikom sledeče predmete:

Brizgalnice najnovejše sestave, kakor s patentom proti zmrzlini, s priredbo, da brizgalnica na obe strani jemlje in meče vodo; «univerzalko», prikladno za male občine, ki se nosije ali vozijo; parne brizgalnice, vodonoše, sesalke vsake vrste, vozove za polivanje ulic in prevažanje gnojnice i. t. d., cevi iz posebne tkanine najboljše vrste; dalje čelade, pase, sekirice, lestve ter sploh vse za gasilna društva prikladno orodje, trpežno in lepo izdelano. Motor-vozove in priprave za acetilen-luč. Dalje kmetijsko orodje vsake vrste, Gasilna društva, občine in poštene kmetovalci-gospodarji plačujejo tudi na obroke po dogovoru. Naročila franko na vsak kolodvor.

Genike pošiljamo brezplačno in poštnine prosto.

10—4

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Ljubljanska

kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice številka 2.

Nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. za najkulantnejših pogojev.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.

Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,

na tekoči račun in na

giro-conto s 4½% obrestovanjem

od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menjic najkulantneje.

Borzna naročila. 189-21

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejetan za celo leto 4 krome, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krome, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petitvrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravništvo se nahaja v g. Floriana hiši nasproti mestne hranilnice. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.